

[Ib Nørlund.]

på ham, og det gælder i og for sig både, når han beskriver EF-tilhængere og når han beskriver modstanderne. Hr. Stetter kommer nu her og siger ganske frimodigt: ja men man vidste da, at alt dette her ville blive resultatet af EF. Jeg har her tidligere på dagen dokumenteret bare på nogle punkter fra debatten her i tinget, hvad man sagde umiddelbart foran folkeafstemningen, som aldeles ikke svarer til forholdene som de er nu.

Så bliver den forhenværende statsminister Krag mobiliseret i dagens anledning. Han har vel sagt sådanne ting, som hr. Stetter nævner, som udtryk for sin personlige opfattelse, men han sagde også i hele kampagnen, at udenrigspolitik og militærpolitik, det er noget, der ikke hører hjemme i EF. Nu har vi altså set, i hvert fald for udenrigspolitikens vedkommende, hvordan det ligger med den.

Jeg må selvfølgelig tage til efterretning, når hr. Stetter erklærer, at de konservative hårdt og fast og konsekvent vil give sig ind i et tæt og sammentømret samarbejde osv. — det siger hr. Stetter bedre, og jeg tager til efterretning, at det står hr. Stetter for. Men jeg er ikke så begejstret for, at hr. Stetter vil påtage sig at udlægge, hvad kommunisterne vil. Det er vi faktisk bedre til på vores side.

Hr. Stetter har her fortalt, hvad vi ønsker, nemlig at der skal presses en ordening ned over folk, at vi ikke vil have ytringsfrihed, og jeg ved ikke hvad. Kunne hr. Stetter ikke lige udruste sig med vores partis program og se, hvad vi siger om den slags ting, og se, hvad vi faktisk kæmper for. Det står i åbenlys modstrid med hr. Stetters interessante fremstilling.

Jeg hørte også med fornøjelse, at en konservativ fremhævede, at vores ideologi skulle være forældet. Det tror jeg må bero på begrebsforvirring. Men jeg vil i og for sig godt holde fast ved en udtalelse, som hr. Stetter kom med i første omgang, for der sagde han nemlig meget fast og bestemt: i EF kan der aldrig komme en kommunistisk regering. Hvem skal bestemme det? Det må vel nok være i de enkelte lande, man skal bestemme det. Hvis EF nu også skal til at have en sådan politisk fane, så bliver det snart morsommere og morsommere.

Der blev sagt, at det, vi kæmper for, er noget destruktivt. Nej, det er det absolut ikke. Det er i og for sig interessant at høre, at efterkommerne af det konservative parti taler om, at når man sætter ind for respekt for national suverænitet og alt sådan noget, så er det et forældet standpunkt og noget overlevet. Det, vi går ind for, er netop at sikre den suverænitet. Derfor mener vi, at man bør se at komme ud af hele EF og EF-politikken.

Hr. Hilmar Baunsgaard sagde tidligere på dagen, at man kan ikke stå af verden, det kan man vel heller ikke, men EF er nu ikke hele verden, og EF kunne man nok stå af.

Brusvang (CD):

Hr. Hilmar Baunsgaard havde en replik til mig med det indhold, at skulle man, selv på et enkelt, afgrænset område, give en egentlig lovgivningskompetence til Europa-Parlamentet, så krævede det en traktatændring. Dette er jeg ganske enig i, men jeg forstår, at jeg på dette punkt er blevet misforstået, og derfor vil jeg gerne præcisere, hvad der var hensigten med at nævne eksemplet, at give en yderligere kompetence, altså en egentlig lovgivningskompetence, til Europa-Parlamentet på et enkelt område. Jeg nævnte det i omtalen af styrkelse af disse institutioner, vi har i EF, som et eksempel på, hvor langt CD i givet fald ville være villige til at gå, men jeg tog ikke på nogen måde stilling til proceduren. Her er jeg enig med hr. Hilmar Baunsgaard, at skal man gøre dette, skal man give en egentlig lovgivningskompetence til Europa-Parlamentet, selv om det er på et enkelt område, så kræver det en traktatændring. Der er ingen uenighed.

Det giver mig anledning til at præcisere mine bemærkninger om, hvad praksis betyder. Jeg gjorde meget ud af at understrege dette, at praksis kan ændre gældende ret, dansk lov, dansk grundlov, internationale traktater. Det fremførte jeg i en anden sammenhæng, det fremførte jeg nemlig i sammenhæng med omtalen af Luxembourgforliget og spørgsmålet om vetoretten. Jeg har den opfattelse, at Luxembourgforliget og vetoretten er en del af hele det retskompleks omfattende Romtraktaten med ændringer osv., på hvilket vort EF-virke hviler. Nu har jeg erkendt, at for at få